

SYNSPUNKT

Dette er plassen for en litt lengre meningsytring under fullt navn. Maks 1500 tegn (uten mellomrom). Send innlegg til summetonen@ba.no.

Adopsjon.

Liten pike, født desember-januar, uadopt, tas som sitt eget uten betaling. Gode hjem. Bill. nrk. 729. «Sørlandets i Alle Kvinners Blad».

Kan noen hjelpe?

Jeg er en pike på 20 år og har ikke hjem og min forlovede er reist fra meg. Jeg ventet et barn i september. Er det noen snille mennesker som jeg kan få være hos? Helet noen som vil hjelpe meg med å sette barnet bort. Vi er norske begge to. Svar ønskes snarest. Bill. nrk. 731. «Fortsatt i Alle Kvinners Blad».

Adopsjon

Dannet da... bortsatt til et barnløst ek... et eget. Bill. nrk. 728. «Sørlandets i Alle Kvinners Blad».

Opho

Damer... bortsatt. Bill. nrk. «Sørlandets i Alle Kvinners Blad».

FAKSIMILE:

Alle Kvinners blad på 1940-tallet (BT 4. mai 2013).

Norsk kvinnehistorie

Gratulerer med overstått 8. mars, kvinnedagen, i år med rekordstort oppmøte. Kvinnedagen handler om kvinnesolidaritet. De kvinnene jeg skriver om, opplevde ingen solidaritet og støtte.

Det var kvinner som fra cirka 1945 og helt frem til 1970-tallet opplevde å bli ufrivillig gravid, komme i «uløkka». Retten til selvbestemt abort ble innført i 1978.

Mange av kvinnene måtte skjule svangerskapet, den nærmeste familie slo hånden av dem, det var stor skam. De måtte bortadoptere barna sine.

I aviser og ukeblad fant de annonser på steder der private jordmødre tok imot gravide kvinner, der kunne de føde sine barn og få hjelp til å adoptere dem bort. De hadde ikke andre valg. Noen av disse kvinnene var bare 16 år gamle. De fikk ikke se barna sine, og i noen tilfeller ikke vite barnets kjønn.

Måten adopsjonene fant sted på var frem til midten av 1950-tallet delvis ulovlig.

Kvinnene måtte leve videre med dette såret, det var mange tusen av dem.

Denne delen av norsk kvinnehistorie finnes det ingen forskning på. Det burde det være! Hvordan gikk det

med disse kvinnene? Hvordan gikk det med de bortadopterte barna?

Hvordan gikk det med min mor som var en av dem?

I 1986 fikk de adopterte innsyn i sine papirer ved fylte 18 år, gjennom Fylkesmannen. Biologiske foreldre har ingen rett til å få vite noe om sine bortadopterte barn.

Det å være adoptert kan handle om mangel på identitet, tilhørighet og ønske om å vite om sin genetiske arv. Gjennom foreningen Adopterte.no, som er en av interesseorganisasjonene for adopterte, har jeg fått mye hjelp. Vi er best til å hjelpe hverandre, vi som er i samme situasjon. Heldigvis slipper norske kvinner i 2014 disse ydmykende og ulykkelige opplevelsene. Takk til min mor og alle andre kvinner som var offer for sin tids fordømmelse.

Hilsen Liv Loe

Det å være adoptert kan handle om mangel på identitet, tilhørighet og ønske om å vite om sin genetiske arv.